

Girona
Cultura

notes al parc

Cicle de música en viu als parcs de Girona
DEL 10 DE JULIOL AL 24 D'AGOST

Ho organitzen:

Auditori de Girona

girona.cat/notesalparc

@lamarfamusica

@auditori_gi

@auditorigirona

Dimecres 17 de juliol a les 20h

PLAÇA DE LES BOTXES

INFERMI D'AMORE clàssica

Vivaldi alla Prima

Vadym Makarenko, violí barroc i direcció

Andres Murillo, violí barroc

Jeremy Nastasi, tiorba i guitarra barroca

David Palanca, clavicèmbal

Antonio Vivaldi (1678 – 1741)

Sonata en Mi menor per a dos violins i baix continu RV67

Grave – Corrente (Allegro) – Giga (Allegro) – Gavotta (Presto)

Sonata en Sol major per a dos violins i baix continu (ad libitum) RV71

Allegro – Larghetto – Allegro

Sonata en Sol major per a violí i baix continu RV25

Allegro – Allegro – Allegro Adagio – Allegro

Sonata en Sol menor per a dos violins i baix continu RV74

Andante – Allegro – Andante – Grave – Allegro – Largo – Allegro

Sonata en Do major per a dos violins i baix continu RV60

Allegro – Allegro – Adagio – Allegro

Trio sonates d'Antonio Vivaldi

Entre els factors principals que han contribuït a l'interès històric pel compositor Antonio Vivaldi (1678 - 1741) es troba, sens dubte, la seva immensa aportació al gènere del concert instrumental, que el músic va nodrir durant la seva intensa i prolífica activitat explorant i implementant elements musicals innovadors i sovint extravagants. Hàbilment inserit en el teixit sociocultural venecià de l'època, el seu talent i la seva personalitat el van posicionar en un lloc de privilegi des dels començaments de la seva carrera com a compositor, tutor i empresari. Va ser en el context institucional de l'Ospedale della Pietà que Vivaldi – recordat com “el capellà pèl-roig” – va tenir un paper important en la instrucció de les nenes òrfenes, veritable laboratori compositiu de les seves creacions més audaces.

Abans de consagrar-se com un referent europeu, però, Vivaldi va experimentar també amb un gènere instrumental no menys cèlebre i interessant: la sonata a trio. Inspirat en els grans mestres, el jove compositor va saber plasmar les seves habilitats en obres de gran bellesa, emprant el llenguatge particular que aquest gènere requereix: un equilibri contrapuntístic refinat i enginyós entre els elements d'un orgànic instrumental molt reduït. Explotant diversos recursos, des del lirisme melòdic italià fins als passatges burlescs, les danses i les imitacions, va insuflar de nova vida el gènere del trio amb la naturalesa teatral i el gust pintoresc que caracteritza transversalment la seva producció.

Amb aquest programa ensenyem una faceta, potser menys coneguda i interpretada, del cèlebre mestre venecià. Un Vivaldi desbordant de curiositat i joventut als primers passos de la seva brillant carrera.
